

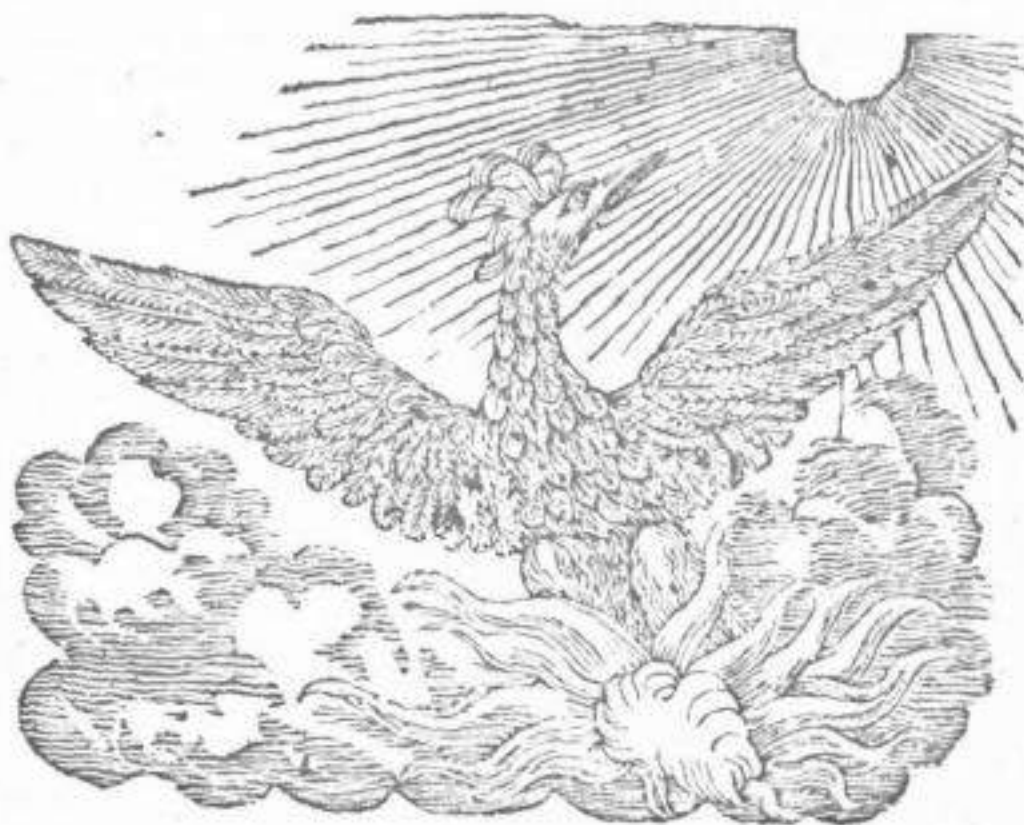
Ἀριθ. 98.

Ἔτους ΣΤ΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΡΙΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἔτησίᾳ . . . Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Δεκεμβρίου.

Ἐφθασε κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ταχυδρόμος ἐκ Μόσχας (ὅπου ἤδη διημερεύει ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ) φέρων καὶ τὴν ἀγγελίαν ὅτι ὁ Ἀντιναύαρχος (Contre Amiral) Κύριος Ρίκορδ ἐπρεβ. δόσθη Ὑποναύαρχο. (Vice Amiral), διὰ τὴν τριετὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκδούλευσίν του.

Προχθὲς τὴν ἐσπέραν περὶ τὴν 8 ὥραν πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ Ναυπλίου συνέδραμον μετὰ χαρᾶς εἰς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ταύτης Κήπον, ὅπου παρὲντων, τοῦ Ὑποναυάρχου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας Κυρίου Ὠθαμ, καὶ πολλῶν εὐγενῶν Ξένων, ἔγινον παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν Ῥώσων διάφοροι πυροτεχνίαι εἰς τιμὴν τῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ἣτις ἔμελλε νὰ γίνῃ κατὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου, καὶ διὰ τὰς ἐπιστυμδάσας τότε κακοκαιρίας ἐμπεδίσθη.

Μικρὸν ὑετῶδες σύννεφον ἐφόδισε τὴν καλὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Θεάματος τούτου· ἀλλ' ἐν ἀκαρεῖ παρελθὼν ἀνεφάνη λαμπρότερος ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ νημερία διήρκει ἀτάραχος· ὅθεν ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη μεταβολὴ τοῦ καιροῦ συνέτεινε ὥστε οἱ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ρωσσίας Ἀξιωματικοὶ ν' ἀποδείξουν ἀριδηλότερα τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα ἀφοσίωσίν των. Τρωπὴ καὶ εὐάρεστος ἐφάνετο εἰς τὸν καθένα ἡ ἐσπέρα αὕτη, καὶ οἱ Ἕλληνες συναγαλλόμενοι, ἐδείκνυν τῆς εὐγνωμοσύνης των τὰ αἰσθήματα.

Ἀναφορὰ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀποκλειούσης τὴν Ὑδρην Ναυτικῆς Μοίρας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΩΤΑΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. Κ. Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ

Ἐκλαμπρότατε!

Τὸ Β Ψήφισμα τῆς Ἐλληνικῆς Ἐθνικοσυλεύσεως καὶ ἡ ὑπ' Ἀρ. 332 ἐγκύκλιός σας, ἀναγνωσθέντα ἐνώπιον ὅλων ἡ

μῶν, ἐπανήγαγον εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν γαλήνην, τὴν ὁποίαν εἶχε ταράξει πρὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Γερουσίας.

Ἐκφράσαντες καὶ τότε τὴν εὐθεϊαν λύπην μας, καὶ τὴν δικαίαν μας ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς βδελυρᾶς πατροκτονίας, ἣτις μᾶς ἐστέρησε τοῦ ἀγαθοῦ ἀρχηγοῦ καὶ προστάτου μας, κινούμεθα καὶ σήμερον ἀπὸ εὐλικρινῆς εὐχαρίστησιν, ν' ἀποδείξωμεν τὴν πρὸς τὸν ὕψιστον εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν περὶ ἡμᾶς κηδεμονίαν του. Ἡ εἰς τὸ ἄξιον ὑποκείμενόν σας γενομένη ἔνωσις τῶν ψήφων τῆς Συνελεύσεως, συνάδει μὲ τὰς εὐχὰς μας, καὶ μᾶς βεβαιοῖ, ὅτι ἡ ὑσυχία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν κακογνώμονές τινες ἐμνηχανεύθησαν ν' ἀφανίσωσιν, ἀρχίζει πάλιν ν' ἀποκαθιστᾶται, φέρουσα μετ' ἑαυτῆς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ δοθῇ, μετὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας, ἐκλογὴ ἀρμοδιωτέρα πλὴν τῆς Υ. Ἐκλαμπρότητος, εἰς τὸ νὰ παρηγορήσῃ τὴν λύπην μας διὰ τὴν ἀποδῶσιν ἐκείνου, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἐπίπονα καθήκοντα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Εἴθε ἡ παντοδύναμος χεὶρ, ἣτις μέχρι τοῦδε ἐλύτρωσεν ἀπὸ μεγάλους κινδύνους τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα, οἰκτείρουσα τὸν λαόν της, χάριση εἰς αὐτὸν μὲν εὐπειθεϊαν πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ ὁμόνοιαν, εἰς ὑμᾶς δὲ μακροβιότητα καὶ συνέσιν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ὥστε βαίνων εἰς τὰ ἔγνη τοῦ σεβασμίου ἐκείνου ἀνδρός, τοῦ αὐταδέλφου σας, νὰ ἦσθε τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν ὁλοκλήρου ἔθνους.

ὑποσημειούμεθα μὲ σεβας βαθυτάτον.

Ἀπέναντι Ὑδρας τὴν 22 Δεκεμβρίου 1831, ἐπὶ τῆς Κορβέτας Ψαρόρα.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Γ. Ἀνδρουτσός. Οἱ Διορίζονται καὶ Ἀξιωματικοὶ τῆς ἀποκλειούσης τὴν Ὑδρην ναυτικῆς Μοίρας· Ν. Ράπτης, Ν. Γιαννίτης, Α. Λεμπέσης, Κ. Γιαννίτης, Θ. τῆς Μακρυᾶς, Ἰω. Γιαννίτης, Γ. Λιανός, Ἰω. Τσουλάκας, Α. Ἀποστόλου, Α. Α. Καχισκόλα, Δ. Πετρούτης, Μ. Κουρτέ-

νῆον καὶ ὄχι τοῦ ἔθνους ἰδιοκτησίᾳ, καὶ ἐν ᾧ τὸ ἔθνος μά-
λιστα τοῦτο ἔπρεπε μᾶλλον νὰ πάθῃ ἐκ τῆς τρομερᾶς
τῆς καταστροφῆς;

Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἦτο ὠρμισμένος εἰς Πόρον, καθ'
ἡσυχίαν οἱ Ὑδραῖοι, ἀνίσυχον καὶ ταραχοποιῶν γένος,
ἐκρούσαν ἑαυτοὺς εἰς ἀνταρσίαν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου των,
συνέχοντες ἐνταύτῳ νὰ ἐξαποστείλουν καὶ διδασκάλους τῆς
αὐτῆς διὰ νὰ ἀναστατώσουν τὰ πληρώματα τοῦ Στόλου.
Ὁ Ῥωσικὸς Ἀντιναύαρχος Ῥίκερδ, καθὼς καὶ οἱ Διευ-
θυνταὶ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν πλοίων, τὰ ὅποια πε-
ριεστρεφέντες κατ' ἐκεῖνα τὰ νερά, ἔπραξαν ὅτι τοὺς ὑπαγέ-
ρους ἢ φρόνησις, ζητήσαντες νὰ παραδοθῇ ὁ Στόλος εἰς
τοὺς Ἀξιωματικούς τῶν τριῶν Δυνάμεων. Κατ' αὐτὸν τὸν
ῥυθμὸν δὲν ἐδύναντο βεβαίᾳ νὰ διαθέσιν περὶ αὐτοῦ, οὔτε
οἱ ἀντάρται, οὔτε ὁ Κυβερνήτης, καὶ ἤθελεν ἐπιστραφῇ εἰς
τὸ ἔθνος μετὰ τὸν συμβεβασμὸν τῶν διαφιλονεικήσεων. Τοι-
ούτον πρὸς βλῆμα ἔπρεπε νὰ γένῃ δεκτὸν ἀλλ'
ὁ Ναύαρχος ἐπρωτίμῃσεν ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Μαυρο-
κορδάτου, (ὅστις τὸν παρηκολούθει εἰς Πόρον) (*) νὰ κατα-
καύσῃ ὅλον τὸν Ἑθνικὸν Στόλον, ἐπὶ τῇ ψευδεὶ καὶ μωρᾷ
προφάσει, ὅτι ὁ Ἀντιναύαρχος τῆς Ῥωσσίας ἤθελε νὰ τὸν
κυριεύσῃ ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς του.

Τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια συνετέλουν τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλά-
δος, δὲν ὑπάρχουν πλέον, ἀλλ' οὔτε τι εὑρίσκεται ἐκ τῶν
ἀδερῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας ἡ Εὐρώπη εἶχε χρηγῆσαι
εἰς τὸ νέον Κράτος, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὸ τὸ σημαντικὸν
πρὸς ὑπεράσπισίν του βοήθημα.

Ὅτι δὲ ἡ Εὐρώπη ἔπραξεν ἐναντίον τοῦ Τουρκοαιγυ-
πτιακοῦ Στόλου κατὰ τοὺς Ναυαγίους, τοῦτο αὐτὸ ἔκαμιν
ὁ Μιαούλης κατὰ τοῦ Στόλου τῆς πατρίδος του, καὶ μά-
λιστα καθ' ἡν στιγμήν ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Τουρκία ἀρχίζουν
νὰ ἐπανορθοῦν τὴν ἀπώλειαν τοῦ Ναυτικοῦ των, ὁ Ἑλλη-
νικὸς Στόλος γίνεται διὰ μιᾶς θῆμα τῶν παραδόξων φαν-
τασιῶν ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου. Διὰ νὰ κορυφώσῃ δὲ τὴν
παραφροσύνην καὶ ἀκλασίαν των ὁ Μιαούλης καὶ εἰ ὅπα-
δοί του, καταστρέφει διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τὰ ὡραῖα ὀχυρώ-
ματα, δι' ὧν ἐστόλισεν ὁ Συνταγματάρχης τῶν Μηχανικῶν
Κύριος Ἐυδὲκ, τὸν λιμένα τῆς νήσου ἐκείνης.

Τοιοῦτον ἀπὸ τοιοῦτον τρομερὸν ἔγκλημα ἐθιοκτονίας, δυ-
νάμεθα ἄρα νὰ βάλωμεν καθόλου βάσιν εἰς τὰς κατὰ τοῦ Κυ-
βερνήτου ἐκφειδονίζουσας κατηγορίας; Πιστεύομεν λοιπὸν
ἀδυσίακτως ὅτι τοῦ πατριωτισμοῦ τὸ αἶσθημα ἀνέκαθεν ὑ-
πῆρξε καθὼς, ὑπάρχει ξένον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προυχόντων
τῆς Ἑλλάδος.

(*) Ἀπεναντίας εἰς τὸ ἔθνος ὅλον εἶναι πασίγνωστον καὶ
δι' ἀπείρων μαρτυριῶν ἀποδεδειγμένον, ὅτι ὁ Μαυροκορδάτος
ὄχι μόνον δὲν ἦτο ἐναντίας γνώμης, ἀλλὰ μάλιστα πλέον
παρὰ σύμφωνος καὶ ἐμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ἀλανθᾶστως ὅτι
οὗτος εἶναι αὐτόχρημα ὁ ἐνεργὸς τοῦ τραγικοῦ δράματος.

(Σημ. τῷ Ἐκδότῳ.)

Αἱ ἐπισωρευθεῖσαι ὑποθέσεις ἐμπόδισαν νὰ καταχωρή-
σωμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας ἐγκαίρως τὴν ἀξίαν λόγου ἐπι-
στολὴν ταύτην, καὶ ἑτέραν, ἥτις θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὸ
προσεχὲς φύλλον.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΕΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΟΜΗΤΑ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Κύριε Κόμη,

Ἐγίνεν ἤδη γνωστὸν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα ὅτι
ικανὰ σώματα τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας διαθήκης ἐκδοθέντα εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἀπλὴν διάλεκτον παρὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς
Ῥωσικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐταιρείας, διατηροῦνται εἰς διά-
φορα σκευοφυλάκια (magasin) τῆς αὐτῆς Ἐταιρείας, εὐρι-
σκόμενα εἰς τὰ περισσότερα μέρη τοῦ Κράτους. Ἡ Α. Μ.
ἐπιθυμῶν νὰ ὠφελήσῃ διὰ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ἐθέ-
λησε πάνυ εὐχαρίστως νὰ προσφέρῃ δωρεὰν εἰς τοὺς Ἑλ-
ληνας, οἵτινες μόλις διασωθέντες ἀπὸ τὰς πολυχρονίους
δυστυχίας καὶ δεινῶν δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὸν καιρὸν οὔτε
τὰ μέσα διὰ νὰ φροντίσουν τὸ ἀπόκτημα ἱκανοῦ ἀριθμοῦ
σωμάτων ἐκ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων ἐπομένως ἡ Α. Μ.
ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ διέταξε νὰ κοινοποιήσω τὴν θέλησίν του
εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἐνασχολουμένην ἤδη εἰς τὰς ὑποθέ-
σεις τῆς Ἐταιρείας τῆς βίβλου. Ἀφοῦ δὲ αὕτη ἐκράτησεν ἱκανὰ
σώματα διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα τῆς Ῥωσσίας, προσ-
διώρισε ν' ἀποστείλῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῶν ἐπι-
ταγῶν τῆς Ἐξοχότητός σας 300 σώματα τῆς Παλαιᾶς καὶ
4,865 τῆς Νέας Διαθήκης. Πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ὁσονούπω
ἐκπλεύσεως Ῥωσικῶν τινῶν πλοίων ἐκ τοῦ λιμένος Κρονστάδ
ἀπερχομένων εἰς τὴν Μεσόγειον ἔκλεξα ἐν τάχει τὴν εὐ-
καιρίαν ταύτην ν' ἀποστείλω εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ μὲν τῆς
παλαιᾶς διαθήκης 100 σώματα καὶ τῆς νέας 3,188, τὰ
ὅποια εὑρίσκοντο εἰς τὰ σκευοφυλάκια τῆς Πετροπόλεως·
περὶ δὲ τῶν εὐρισκόμενων σωμάτων εἰς Ταγάροφ, Ὁδησσὺν
καὶ Θεοδοσίαν, θέλουν ἀποσταλῇ ἐπίσης εἰς τὴν Ἑλλάδα,
παρουσιασθείσης τῆς ἀρμοδίας εὐκαιρίας.

Δέχθητε παρακαλῶ, Κ. Κόμη, τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ
σεβασμοῦ μου καὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς λαμβάνω
τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῇ τῆς Γ. Ε. ταπεινότητος καὶ
εὐπειθέστατος δούλος.

Ἐκ τῆς Πετροπόλεως, 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1831.

Ὁ Πρίγκιψ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΑΛΙΤΣΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐπιστολή τις τοῦ Κυρίου Α. Θ. Δη-
μητρίου διαλαμβάνουσα περιληπτικῶς καὶ ἀναλυτικῶς τὰ
περιεργότερα πολιτικὰ συμβάντα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος ἀπὸ τῶν 1828 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τῶν 1831. Συν-
ίσταται εἰς κόλλας δευτέρου μεγέθους 10, καὶ τιμᾶται πρὸς
1 Φοίν. καὶ 40 Λεπ. ἤτοι 1 σελίνι. Εὐρίσκεται δὲ εἰς
Ναύπλιον παρὰ τῷ Γενικῷ Ταχυδρομείῳ καὶ τῷ Γραφείῳ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

να δώσῃ αὐτὸ παρὰ ταῖς Κραταιαῖς Δυνάμεσι τῆς πεφω-
τισμένης Εὐρώπης, διὰ τὴν προσαφθεῖσαν παρὰ τῶν κα-
κοτύλων κηλίδων τῆς πατροκτονίας, προλαμβάνομεν μ' ὅλα
ταῦτα καὶ οἱ ταπεινῶς ὑποφαινόμενοι, νὰ παρακαλέσωμεν
αὐτὸν ὅπως, διὰ νὰ γνωρισθῶσιν εἰς τὸν κόσμον τ' ἀθῶα
φρεσὶν ἡμᾶς κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, εὐαρεστη-
θῇ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παροῦσαν ἀναφράν μας διὰ τῆς Γε-
νικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δ' αὐτῆς καθυποβάλλῃ συγ-
χρόνως εἰς τὴν ὑψηλὴν γνῶσιν τῶν Σ. Συμμάχων Δυνά-
μεων καὶ ὑπερασπιστῶν μας διὰ τῶν παρὰ τῇ Ἑλλη-
νικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεων των, διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ
τὴν δικαίαν αὐτῶν ὀργὴν διὰ τὰ ἀνόητως τολμηθέντα παρὰ
τινὲς κακούργων κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους μας, τὸν
ὅπως ἡ φιλανθρωπία των ἐνευσε προσωρινῶς νὰ μᾶς χο-
ρηγήσῃ, συγχρόνως δὲ νὰ καθικετεύσῃ τὰ ὕψη των, ὅπως
οἰκτείρωσι τὴν παλυπαθὴν Ἑλλάδα, καὶ δώσωσι τέλος εἰς
τὰ δεινὰ τῆς διὰ τῆς ταχείας ἐκδόσεως τῆς φιλανθρωπικοῦ
ἀποφάσεώς των ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης τῆς.

Μένομεν εἰς ἄκραν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Σ. αὕτη Ἐπιτροπὴ
θέλει ζωγραφίσῃ μὲ τὰ πλέον ζωντὰ χρώματα ἐνώπιον τῶν
ὑψηλῶν ὁρῶν των Σ. Συμμάχων Δυνάμεων τὰ πολυάρι-
θμα δεινὰ, εἰς τὰ ὅποια ἰδιοτελῇ τινὰ ἄτομα, ἐχθροὶ ὄντες
τῆς πατρίδος, καὶ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, πολλάκις ἐζήτησαν νὰ
ἐμβάλωσι τὸ δυστυχὲς ἡμῶν ἔθνος διὰ τῆς ἀνατροπῆς των
καθεστῶτων, καθὼς ἀδιστακτικῶς ἀποδεικνύεται τὺτο ὑπὸ
διαφόρων πράξεων των, οἷαι εἰσὶν ἡ ἐπανάστασις τοῦ Λι-
μενίου, ἡ ἀτίμωσις κατὰ τὸν Πόρον τῆς προστατίδος Ῥωσ-
σικῆς σημαίας, τὸ καύσιμον τῶν ἐθνικῶν πλοίων, ἡ ἐσχά-
τως ἐρήμωσις τῆς Καλαμάτας, καὶ τὸ χειρίστον ἀπάτων
ἡ πατροκτονία τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, τὰ ὅποια ὅλα ὑπ' αὐτῶν
ὑποκινηθέντα παρανόμως, καὶ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ ἔθνους,
ἀποχρόντως ἀπέδειξαν τὸν σκοπὸν των τοῦ νὰ φέρωσι τὴν
ἀναρχίαν, ἐνῶ ἡμεῖς τὸ σύνολον μὴ ἀνεχόμενοι, εἴμεθα καὶ
ἐσμὲν ὅλως καθαροὶ καὶ ἀθῶοι τῶν τοιούτων ἀνόητων πρά-
ξεων των.

Ἐπὶ τέλους παρακαλοῦντες τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν
νὰ ἐπιχορηγήσῃ τὰ μέσα εἰς τοὺς ἐκλεχθέντας παρ' ἡμῶν
Πληρεξουσίους διὰ τὴν συγκροτουμένην εἰς Ἄργος Ἐθني-
κὴν Συνέλευσιν νὰ ἐπιχύσωσι τὰ δάκρυά των εἰς τὸ νεκρὸν
σῶμα τοῦ ἡμιμνήστου ἡμῶν Κυβερνήτου ὡς τὴν ὑστάτην
προσφορὰν τῆς πρὸς ἐκεῖνον ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης μας,
ἐναποτιθέμεθα τὴν φροντίδα τῆς ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς ὑπάρ-
ξεως τοῦ ἔθνους εἰς τὴν κηδεμονίαν τῆς Σ. ταύτης Ἐπι-
τροπῆς καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύ, καὶ πλη-
ρεστάτην ἀφοσίωσιν.

Ἐν Κιζίτζα, τὴν 11 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ προκριτοὶ δημογέροντες Κραβδάρων Γ. Πρωτόπαππα, Κ.
Κανελόπουλος, Γ. Ἀνδριόπουλος, Γ. Δημητρόπουλος, Δ.
Παπαγιαννέπουλος, Α. Τζόνης, Γ. Παναγιώτου.

(Ἐπὶ ταῖς καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 76.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἐν
τῇ παρούσῃ ἀναφράδι ὑπογραφῶν.

Τῇ 20 Νοεμβρίου 1831, ἐν Ῥαχόδα.

Οἱ Δημογέροντες Ν. Σισμάνης, Κ. Πρόπας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ Γαλλικὴ Ἐφημερίς (Messenger des Chembres) καὶ
ἡ Γερμανικὴ Γενικὴ Ἐφημ. (Allgemeine Zeitung) τῶν
4 Ὀκτωβρίου 1831 περιέχουν τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον, περὶ τῶν
κατὰ τὸν Πόρον συμβάντων. Αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι εἰς τοῦτο
ὁρθαὶ σκέψεις μᾶς παρεκίνησαν νὰ τὸ γνωστοποιήσωμεν εἰς
τοὺς Ἀναγνώστας μας, μολονότι λυπούμεθα ν' ἀνακαλῶμεν
εἰς τὴν μνήμην των πράγματα, τὰ ὅποια κατετάραξαν τὴν
τόσον πολύτιμον καὶ ποθητὴν τῆς πατρίδος ἡσυχίαν.

Αἱ μέχρι τοῦδε, λέγει, ἐπαυχολήτασαι ὅλα τὰ πνεύματα
ζωνόταται συζητήσεις, μᾶς ἐμπόδισαν τὴν ἀκριδῇ ἐρευνᾶν
περὶ τῆς εἰδήσεως τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.
Μολαταῦτα τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο συμβᾶν, εἶναι βαθείας
σκέψεως ἔργον· διακινδυνεύει τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς
Ἑλλάδος, τὴν στερεὴν τῆς κατὰ θάλασσαν ὑπερασπίσεώς
της, ἐκθέτει ἐκ νέου τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον εἰς τὰ δεινὰ
τῆς πειρατείας, ἀφαιρεῖ τῆς Ἑλληνικῆς Κεντρικῆς Κυβερ-
νήσεως τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐνεργῇ εἰς τὰς Νήτους, καὶ ὁρφα-
νίζει, τέλος πάντων, τὸ Νέον Κράτος τῆς κυριωτέρας τοῦ
Πολιτικῆς καὶ Στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ὁ Ναύαρχος Μιαούλης παρέδωκεν εἰς τοῦ πυρὸς τὰς
φλόγας τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, κινούμενος ἀπὸ προσωπικὸν
κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ἄλογον μῖσος. Ἡ ἱστορία δὲν ἀνα-
φέρει ἄλλο παράδειγμα ὅτι τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα δύναται
ν' ἀποπλανήτῃ εἰς τοιούτου βαθμοῦ ἐγκλήματα. Συμβαίνουν
ἐμφύλιοι πόλεμοι μὲ τὰ παρεπόμενα δεινὰ των· συλλαμβά-
νουν ἄνθρωποι τὴν ἰδέαν νὰ πραγματοποιήσωσι διὰ τῆς βίας
τὰς πολιτικὰς των θεωρίας· ταῦτα βέβαια εἶναι εὐκατανόητα·
ἀλλὰ νὰ καταστρέψῃς τὸ ὠραιότερον βοήθημα τοῦ Κράτους
του, τὸν ἐθνικὸν στόλον, καὶ νὰ βλάβῃς τοιοῦτότρόπως τὴν πα-
τρίδα του καιρίως καὶ ἀνεπανορθώτως, εἶναι ἀναντιρρήτως
ἐγκλημα, τὸ ὅποῖον κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἐμπορεῖ νὰ δι-
καιολογηθῇ, καὶ τὸ ὅποῖον ἀποσβύει ὅλας τὰς ἐκδουλεύσεις,
τὰς ὁποίας ὁ αὐτουργὸς τούτου ἐδύνατο νὰ ἐπραξέε πρί-
τερον.

Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἡθικὴ ἀπαιτοῦσι τὴν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους
αἰώνιον στηλίτευσιν ἀνθρώπων, οἷτινες παραδίδουν ἑαυτοὺς
μὲ τόσην πῶρσιν εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν ἰδιαιτέρων παθῶν των.
Βλέποντες νὰ ἐνεργῇται μίᾳ τοιαύτῃ πράξιν παρ' ἐνὸς τῶν
σημαντικωτέρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, παρακινούμεθα
εὐθύς καὶ ἀδιστακτικῶς νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν πολιτικὴν
αὐστηρότητα τοῦ Κυβερνήτου, (*) καὶ ἐννοοῦμεν ὅτι, ἐνησχ-
λείτο ἐπιμόνως νὰ κρατῇ μὲ στερεὰν χεῖρα τὰς ἡνίας τῆς
Κυβερνήσεως, εἰς ἓνα τόπον, τοῦ ὁποίου οἱ πρὸνχοι δὲν
ἐρρυθριοῦν νὰ μεταχειρισθῶν καὶ τὰ αἰσχίστα διὰ νὰ εὐχα-
ριστήσωσιν τὴν δοξομανίαν των. Ὁ Στόλος, τὸ Φρούριον, ὁ
Λιμὴν, ποτὲ δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Στρατηγόν, ἢ τὸν Ἡ-
γεμόνα, ἀλλὰ εἰς μόνον αὐτὸ τὸ ἔθνος. Πῶς λοιπὸν ἐδύνατο
ὁ Ναύαρχος τῆς Ἑλλάδος εἰς τοιαύτην εὐήθη καὶ φρικτῶδη
μωρίαν νὰ φθάσῃ διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τυφλὸν κατὰ τοῦ
Κυβερνήτου του μῖσος, ὥστε νὰ τορμίσῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐ-
ξουσίαν νὰ κατακλύσῃ τὸν Στόλον, ὡς τὸ ἔτα τοῦ Κυβερ-

(*) Καὶ πότε ὑπῆρξεν ἡ τοιαύτη αὐστηρότης;

(Σημ. τοῦ Ἐκδότου.)

παι. Θ. Μαθιός. Ὑπασπισταὶ τοῦ Ἀντιναύαρχου. Ν. Δ. Μπούμπουλης, Δ. Ραπτής, Μ. Π. Μυλωνᾶς, Α. Μπάμπας, Ν. Παρσκαυᾶς, Α. Λουκέρης, Ν. Γιούλιος, Θ. Ν. Μήτρου, Κ. Φραντσόζας, Β. Ἀναστασίου. Γραμματεῖς. Ἰ. Π. Γκινόκας, Α. Δ. Μαυροκορδάτος, Μ. Κ. Καρχίλης. Ναύκληροι. Α. Μπά-
τα. Α. Σπύρου. Σημαιοφόροι. Μ. Παπάζογλους, Ν. Νέστο-
ρας, Α. Ἀνδρέου, Γ. Μπουκουβάλας, Ε. Δημητριάδης, Ἰω. Κασαρης. Ὑποπλοίαρχοι. Θ. Μπρέσκος, Ἀνδρέας, Γκ. Γκί-
κοῦνης, Ν. Τούντας.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Ἀληθοφανθέντες με ἄκραν δυσαρέσκειαν, ὅτι οἱ Πληρεξού-
σιοι τῆς ἐπαρχίας μας Βασίλειος Παπᾶ, καὶ Μάρκος Σγούρ-
δας παρεκτράπησαν τῶν ἱερῶν τοῦ Πληρεξουσίου χρεῶν, ἐπι-
θυμοῦντες ἐξ ἑνὸς μέρους νὰ τοὺς μετακαλέσωμεν εἰς τὰ
χρέη των, ἀλλὰ θεωροῦντες ἐξ ἑτέρου τὴν ἐπιμονὴν των εἰς
τὴν πλάνην καὶ παράβασιν τῶν ὁδηγιῶν των, καὶ ὅτι πᾶσα
συμβουλή μας ἀποβαίνει εἰς μάτην, διότι αὐτοὶ ἐπιμόνως
τρέχουσιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος· διὰ
τοῦτο συνελθόντες σήμερον εἰς ἓν ὅλοι οἱ ἐκλέκτορες κατὰ
πρόσκλησιν τῶν προκριτοδημογερόντων τῆς ἐπαρχίας μας
ἀποφρίπτομεν τὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν, καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν κυρίων Β. Παπᾶ, καὶ Μ. Σγούρδα,
καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐκλέγομεν παμφηφεὶ διὰ Πληρεξουσίου μας
τοὺς κυρίους Νικόλαον Ἀντωνάδον, καὶ Γεωργαντᾶν Λάμπ-
ροῦ, τοὺς ὁποῖους παρακαλοῦμεν τὴν Σ. Συνέλευσιν ν' ἀνα-
γνωρίσῃ ὡς τοιοῦτους ἀντὶ τῶν ἄλλων, τοὺς ὁποῖους καὶ
ἀποβάλλομεν.

Δυνάμει λοιπὸν τῆς πράξεως ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐλευθέρω-
βουλῇ ἐκάμαμεν, οἱ διακληθέντες Πληρεξούσιοί μας, Κύριοι,
θέλουν παρουσιαθῇ εἰς τὴν Εθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ ἐνεργήσου-
σιν ὁμοφώνως με τοὺς ἄλλους Πληρεξουσίου, ὅτι τὸ συμφέ-
ρον τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ.

Ἐν Θήβαις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ ἐκλέκτορες τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, Π. Γκουρῆς, Χ. Ψω-
μάκος, Δ. Ἀγγελος, ΣΤ. Κυριαζῆς, Κ. Σταύρης, Γ. Γεωργού-
δη, Δ. Ἀγγελος, Γ. Διάκος, Γ. Ἀναφάτης, Κοτζολάκος, Σ.
Λουκᾶ, Γ. Παλουκᾶς, Π. Γιαννακοπούλου, Κ. Μαρίνης, Θ. Σή-
κας, Γ. Στέφα, Δ. Τ. Δημήτρης, Γ. Μπούμπα, Α. Σ. Πάυλου,
Κ. Πανχιώτης, Κ. Φρήγκα, Δ. Μιχαήλ, Π. Καπινιάρης,
Γ. Ψωμᾶς, Ν. Ἀγγελίνης, Γ. Ἀγγελος, Α. Ἀγγελος Σ. Πέπης,
Δ. Νιδς, Α. Μυλωνᾶς, Α. Τζέλος, Π. Μικρὸς, Γ. Μυριτζιώτης,
Γ. Κούκνας, Κ. Ἀνυφαντής, Α. Σταμέλος, Γ. Μορῶ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Θηβῶν ἐπικυροῖ τὴν γνησιό-
τητα τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Θήβαις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Σ. Ἰαννούλης, Α. Π. Σαμβίσκου, Ὁ
Γραμματεὺς Στ. Ν. Βριζάκης.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Κραββάρων
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Βαθυτάτη καὶ ἀπαρηγόρητος λύπη κατέσχε καὶ τῶν
ὑποφαινομένων κατοικῶν τῆς ἐπαρχίας Κραββάρων τὰς

καρδίας εἰς τὴν θλιβερὰν ἀγγελίαν τοῦ τραγικωτάτου δρά-
ματος τῆς δολιφονίας τοῦ κοινοῦ πατρὸς τοῦ Σ. Κυβερνή-
τον μας, Ἰ. Α. Καποδίστρια.

Τοιοῦτον φρικτὸν ἄκουσμα δὲν ἠδύνατο, παρὰ νὰ προξε-
νήσῃ αἵσθησιν καὶ λύπην βαθυτάτην εἰς ψυχὰς ἀνθρώπων
ἀπολαυόντων τετραετίαν τὰς ἀγαθοεργίας τοιοῦτου σοφοῦ
καὶ ἐναρέτου ἀρχηγοῦ, εἰς ὃ αἰμίμητος Κυβερνήτης μας,
ὁ πατὴρ τῆς παιδείας.

Μέλις ἐπανελθόντες εἰς τὰς πατρικάς μας ἐτί'ας, ἀ-
φοῦ ὁ αἰοίδιμος ἐκεῖνος ἔνδοξος ἀνὴρ ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν
ἔδαφος, εἶδομεν ἀιακυσίσιν τῶν πολυχροίων δεινῶν μας,
μόλις ἡ ἡσυχία καὶ εὐγαξία ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν του ἡ-
μερῶν ἐστερεώθη πανταχοῦ, ἀγαθοεργίαι πλείπτει ἀφθόως
ἐπιδαφιλεύθησαν δι' αὐτοῦ παρὰ τῶν κραταιῶν Συμμάχων
Βασιλέων, καὶ τὸ πολυπαθὲς ἔθνος μας διὰ τῆς σοφῆς
καὶ πατρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ αἰμιμήστου ἐπλησίαζεν εἰς
τὴν τελείαν εὐδαιμονίαν του, καὶ τὴν πολιτικὴν του ἀπο-
κατάστασιν. Θρηνοῦντες ἀπαρηγορήτως τὴν στήναι τοῦ
χωρηγέτου τοιοῦτων ἀγαθῶν, πρὸς δὲ χρεωστοῦντες εὐγνω-
μοσύνην ἀνεξάλειπτον, παραδίδομεν εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα τὰ
ὀνόματα τῶν ὀλετήρων τοῦ ἔθνους, τῶν αὐτουργῶν τοῦ πλεον-
στυγεροῦ ἐγκλήματος, πνέοντες ὀργὴν δικαίαν κατ' αὐτῶν.

Ἄνδρες ἰδιοτελεῖς καὶ κακόβουλοι ἠθέλησαν ν' ἀπολέ-
σωσιν τὴν τύχην τῆς πολυπαθεστάτης Ἑλλάδος, καὶ νὰ
ἐμβάλασιν αὐτὴν εἰς σειρὰν ἀπείρων δεινῶν, δολοφονοῦντες
τὸν προσιάτην καὶ ἀρχηγόν της, τοῦ ὁποῖου ἀπὸ τὴνθρώπου
ἀφῆρησαν τὴν πολιτίμητον ὡς πρὸς τὴν πατρίδα ζωὴν.

Εἰς τοιαύτην δὲ οἰκτρὰν περίστασιν εὐρεθέντες ἀπηλπ-
ισμενοὶ οὕτω διὰ τὸ ἀπρησδόκητον τοῦ δυστυχήματος, καὶ
βομάζοντες τὰ ἐκ τούτου παρεπόμενα δεινὰ, τὰ περικυ-
κλῶντα ἡμᾶς ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, ὡς παρηγο-
ρίαν εἶδομεν τὰ ἐμφρόνα μέτρα τῆς Σ. Γερουσίας· ἥτις
προνοήσασα ἐν μεσῷ τοιαύτης γενικῆς θλίψεως καὶ ταρα-
χῆς, ἐκ τοῦ προχείρου ἐσύστησε τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτρο-
πὴν, εἰς τῆς ὁποίας τὴν φροντίδα παρέδωκεν ἀμέσως τὰ
ὕψηλὰ χρέη τῆς Κυβερνήσεως. Εὐγνωμονοῦμεν ἀπείρως
διὰ τὴν ἀξίειπαινον ταύτην τῆς Σ. Γερουσίας πράξιν, τὴν
ὁποίαν ἐτελειοποίησεν ἔτι ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Σ. ταύτης
Ἐπιτροπῆς κατάλληλος διαρισμὸς τοῦ αὐταδέλφου τοῦ αἰ-
μιμήστου ἡμῶν Κυβερνήτου Κ. Α. Α. Καποδίστρια, τοῦ ὁ-
ποῖου ἡ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα δια-
μονῆς του ἀμεμπτος καὶ τιμὴ διαγωγή του, καὶ ὁ ἐνάρε-
τος καὶ εἰλικρινὴς πρὸς τὴν πατρίδα τρόπος του ἐχαρακτή-
ρισαν ἀποχρόντως τὴν ἀρετὴν του.

Εἰς αὐτὴν τέλος τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν καθὼ νόμιμον Ἀρ-
χὴν τοῦ ἔθνους μας στρέφομεν ἤδη τὰς ἐλπίδας μας εἰς
τὴν παροῦσαν κρίσιμον περιστάσιν, πεπεισμένοι, ὅτι αὐτὴ
ἔχουσα ὡς ὁδηγὸν ἀσφαλτον, καὶ γνώμονα τὰς πράξεις τοῦ
αἰμιμήστου Κυβερνήτου μας, καὶ τὰ σιφὰ αὐτοῦ ὑποδειγ-
ματα, θέλει ἐπιβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἀνεκτιμῆτων
δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὴν κατ' εὐχὴν διεύθυνσιν
τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

Μ' ὅλον ὅτι δὲν ἀμφισβάλλομεν, ὅτι ἡ Σ. αὕτη Ἐπι-
τροπὴ ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἔθνους θέλει προνοήσῃ, ὥστε